

Reactie op het debat over de muurschildering in gemeenteraad 14 januari

Hierbij danken wij de gemeenteraadsleden voor de gelegenheid tot inspreken en de moeite die zij hebben genomen om de voor- en nadelen van de muurschildering te bespreken. Echter, wij kregen als bewonersorganisatie geen kans om aan het einde van het debat te reageren op de aangevoerde argumenten. Daarom doen wij dat nu schriftelijk.

1. Schade aan monumentaal pand – college houdt vol, bewijs ontbreekt

Het college beweert dat de verf vochtschade aan het monumentale pand zou veroorzaken en dat er geen bouwkundige maatregelen mogelijk zijn om dit te voorkomen. Ook zouden er geen ventilatieroosters geplaatst mogen worden.

Onze weerlegging:

Op basis van een tegenexpertise (advies van een architect) ontstaat er géén vochtschade. Er is hier sprake van een voorzetmuur met een spouw, waardoor het monument zelf onaangetast blijft. Bovendien zitten er in de huidige muur al ventilatieroosters. Het argument van het college snijdt dus geen hout.

Ons voorstel:

Laat een onafhankelijk bouwtechnisch onderzoek uitvoeren om vast te stellen of de verf daadwerkelijk schade veroorzaakt en of er wél degelijk preventieve maatregelen mogelijk zijn.

2. Legaliseerbaarheid. Het college hanteert een onjuist uitgangspunt

Het college weigert een vergunning te verlenen op basis van het advies van de welstandscommissie. Dat advies berust op vier punten:

- De verf veroorzaakt schade.
- De voorzetmuur maakt deel uit van het monument.
- De muurschildering is niet omkeerbaar.
- De schildering past niet in de omgeving.

Onze weerlegging:

- Of de verf schade veroorzaakt, is allerm minst zeker. Zie punt 1.
- De voorzetmuur dateert uit 1960 en heeft géén monumentale status.
Het besluit van de welstandscommissie om deze muur als onderdeel van het monument te beschouwen, betekent niet dat daarmee de muur automatisch monumentaal is.
Bovendien geldt dat de betreffende muur oorspronkelijk tot 1960 niet zichtbaar was omdat er nog een pand voor stond. Dus historisch gezien is deze muur nooit zichtbaar geweest.
Kortom, deze muur heeft geen beschermende monumentale waarde.
Hierdoor kan er wél een vergunning worden verleend. Omdat er andere eisen aan de vergunning worden gesteld.
- De muurschildering is wél omkeerbaar; het college gaat er immers zelf van uit dat deze verwijderd kan worden.
- Dat commissieleden de schildering niet mooi of niet passend vinden, is een smaakoordeel. Dat is geen juridisch argument en mag geen basis zijn voor het weigeren van een vergunning.

Ons voorstel:

Laat een onafhankelijk juridisch onderzoek uitvoeren of de voorzetmuur überhaupt als monumentaal moet worden aangemerkt.

3. Het smaakargument. Het college negeert de bewoners en handelt willekeurig

Het college volgt blindelings het advies van de welstandscommissie over de (vermeende) onaantrekkelijkheid van de schildering. Dit is een puur subjectief oordeel.

Bijna 2.500 omwonenden vinden de muurschildering wél een aanwinst voor de wijk. Deze mensen moeten er dagelijks naar kijken. Wiens mening moet hier zwaarder wegen: die van een gesloten commissie of die van de buurt zelf?

Ons voorstel:

Het college dient gemotiveerd af te wijken van het welstandsadvies, vanwege het grote maatschappelijke belang:

- Bewoners beschouwen het kunstwerk als een aanwinst (2.500 handtekeningen voor behoud).
- Verwijdering en herstel kosten de gemeenschap veel geld. Dat is onverantwoord.
- Ook de kosten voor het maken van een nieuw kunstwerk kan oplopen tot meer dan € 200.000, betaalt uit de gemeenschapskas.

Bewoners moeten kunnen vertrouwen op de gemeente; dat wil zeggen dat toezeggingen van de gemeente ook nagekomen worden. En dat samenwerking niet achteraf wordt afgestraft. Verwijdering van de muurschildering is een ernstige inbreuk op het vertrouwensbeginsel.

4. Een andere muurschildering mag wel?

De wethouder heeft in het debat laten weten dat een andere muurschildering wél toegestaan zou zijn, mits deze aansloot bij de 'historische beleving' van het pand. Dit maakt pijnlijk duidelijk dat het hier in werkelijkheid om smaak gaat. De monumentale status zou immers ineens niet meer ter zake doen als het ontwerp de welstandscommissie en college wel aanstond.

Deze redenering is arbitrair en voor ons niet te volgen. Het gaat kennelijk om persoonlijke voorkeur van commissieleden en college. Blijkbaar telt de smaak van de omwonende bewoners niet.

Deze actie toon aan dat het college de kern van de discussie bewust ontwijkt. In plaats van zich te baseren op de feitelijke situatie en het concrete voorstel, presenteert men een irrelevant en misleidend alternatief.

Ons voorstel:

Kunst is per definitief subjectief. Kunst mag schuren, verwonderen en verbazen. Niet iedereen hoeft een kunstwerk mooi te vinden, net zomin als iedereen hetzelfde huis of dezelfde muziek mooi vindt. Een vergunning mag niet afhangen van de persoonlijke esthetische voorkeuren van een beperkte commissie. De Rivierenbuurt is een patchwork van panden uit verschillende perioden. Deze muurschildering past daarbij als een representant van onze huidige periode.

Conclusie:

Wij vinden dat we recht hebben op een eerlijke, feitelijke en onafhankelijke herbeoordeling van deze kwestie. Laat de ware feiten spreken door objectief onderzoek en erken het maatschappelijk draagvlak. Handel niet langer op basis van ongegronde aannames en persoonlijke smaak.

Voor vragen of aanvullende toelichting zijn we altijd bereikbaar. Hiervoor kunt u contact opnemen met de bewonersorganisatie De Rivierenbuurt: info@derivierenbuurt.nl